

The Eleventh Flash

The Stairway of the Practices of the Prophet (UWBP) and Antidote for the Sickness of Innovations

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

Now has come to you a Messenger from among yourselves; it grieves him that you should perish; ardently anxious is he over you; to the believers is he most kind and merciful.(9:128)

[The first station of this verse is the Highway of the Prophet's (UWBP) Practices, (1) and its second station, the Stairway of the Prophet's (UWBP) Practices.]

1 That is, the Fourth Flash. (Tr.)

*But if they turn away, say: "God suffices me, there is no god but He; in Him do I place my trust – He the Sustainer of the Throne [of Glory] Supreme!"(9:129) **

Say: "If you do love God, follow me: God will love you and forgive you your sins; for God is Oft-Forgiving, Most Merciful."(3:31)

Eleven of the hundreds of points concerning these two sublime verses will be explained concisely.

FIRST POINT

God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) said:

"Whoever adheres to my practices (Sunna) when my community is corrupted shall receive the reward of a hundred martyrs."

Yes, to adhere to the Prophet's (UWBP) practices is certainly highly commendable and worthwhile, and is even more so when innovations are rife.

#2

To comply with them in even a small matter of behaviour, particularly when the Prophet's (UWBP) community is corrupted,

signifies a powerful belief and fear of God.

And to follow the practices recalls the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) directly,

and such recollection is transformed into recollection of the divine presence.

The moment they are observed in even the least significant dealings, in the conduct of eating, drinking, or sleeping,

Onbirinci Lem'a

Mirkât-üs Sünneti ve Tiryâku Maraz-ıl-Bid'a

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ

(Şu âyetin Birinci Makamı, Minhâc-üs Sünnet; İkinci Makamı, Mirkat-üs Sünnettir.)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ

(Bu iki Âyet-i azîmenin yüzer nüktesinden "Onbir nüktesi" icmalen beyan edilecek)

BİRİNCİ NÜKTE:

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etmiş:

مَنْ تَمَسَّكَ بِسُنَّتِي عِنْدَ فَسَادِ أُمَّتِي فَلَهُ أَجْرُ مِائَةِ شَهِيدٍ

yâni: "Fesad-ı ümmetim zamanında kim benim sünnetime temessük etse, yüz şehidin ecrini, sevabını kazanabilir."

Evet Sünnet-i Seniyyeye ittiba, mutlaka gâyet kıymetdardır. Hususan bid'aların istilâsı zamanında sünnet-i seniyyeye ittiba etmek daha ziyade kıymetdardır.

Hususan fesad-ı ümmet zamanında Sünnet-i Seniyyenin küçük bir âdâbına mürâat etmek,

ehemmiyetli bir takvâyı ve kuvvetli bir îmanı ihlas ediyor.

Doğrudan doğruya Sünnete ittiba etmek, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı hatıra getiriyor.

O ihtardan o hâtıra, bir huzûr-u İllâhî hâtırasına inkılab eder.

Hatta en küçük bir muamelede, hatta yemek, içmek ve yatmak âdâbında Sünnet-i Seniyyeyi mürâat ettiği dakikada,

such habitual, natural acts become meritorious acts of worship in compliance with the Shari'a.

For the person thinks of following God's Messenger (UWBP)

and conceives of his actions as conduct of the Shari'a.

Then he recalls that the Messenger (UWBP) brought the Shari'a,

and then his heart turns to Almighty God, the True Lawgiver,

and he gains a sort of awareness of the divine presence and a sense of worship.

By virtue of this mystery, the person who makes it his habit to follow the Prophet's (UWBP) practices

transforms all his acts into worship, and may make his whole life fruitful and yielding of reward.

SECOND POINT

Imam-i Rabbani, Ahmad Faruqi (May God be pleased with him) said:

"I saw while traversing the degrees in my spiritual journeying that

the ranks of the saints that were most brilliant, splendid, subtle, and sound were those who made following the Prophet's (UWBP) practices the basis of their way.

Even ordinary saints of those ranks appeared more splendid than the highest saints of the other."

Yes, Imam-i Rabbani, the Regenerator of the Second Millennium (May God be pleased with him) speaks the truth.

One who takes the Prophet's (UWBP) practices as his guiding principles rises to the station of being beloved of God under the shadow of God's Beloved (UWBP).

THIRD POINT

At a time this poor Said was struggling to emerge from the Old Said,

his intellect and heart were floundering among truths in a terrible spiritual storm resulting from lack of a guide and the pride of his evil-commanding soul.

They were being tossed around, rising and falling, sometimes from the Pleiades to the ground, sometimes from the ground to the Pleiades.

At that time I observed that like qibla-directing compasses showing the course to be followed in ships, each of the matters of the practices, even small points of conduct, were like electric switches among innumerable hazardous, dark ways.

o âdi muamele ve o fitrî amel, sevablı bir ibadet ve şer'î bir hareket oluyor.

Çünkü o âdi hareketiyle Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a ittibanı düşünüyor

ve şeriatın bir edebi olduğunu tasavvur eder

ve şeriat sahibi o olduğu hatırına gelir.

Ve ondan şâri-i hakikî olan Cenab-ı Hakk'a kalbi müteveccih olur,

bir nevi huzur ve ibadet kazanır.

İşte bu sırta binaen Sünnet-i Seniyyeye ittibai kendine âdet eden,

âdâtını ibadete çevirir, bütün ömrünü semeredar ve sevabdar yapabilir.

İKİNCİ NÜKTE:

İmam-ı Rabbânî Ahmed-i Fârûkî (R.A.) demiş ki:

"Ben seyr-i ruhanîde kat-ı merâtib ederken,

tabakat-ı Evliya içinde en parlak, en haşmetli, en letâfetli, en emniyetli; Sünnet-i Seniyyeye ittibai, esas-ı tarikat ittihaz edenleri gördüm.

Hatta o tabakanın âmi Evliyalari, sair tabakatin has velîlerinden daha muhteşem görünüyordu."

Evet müceddid-i elf-i sâni İmam-ı Rabbânî (R.A.) hak söylüyor.

Sünnet-i Seniyyeyi esas tutan, Habibullah'ın zilli altında makam-ı mahbubiyete mazhardır.

ÜÇÜNCÜ NÜKTE:

Bu fakir Said, Eski Said'den çıkmaya çalıştığı bir zamanda,

rehbersizlikten ve nefis-i emmarenin gururundan gâyet müdhiş ve mânevî bir fırtına içinde akıl ve kalbim hakaik içerisinde yuvarlandılar.

Kâh süreyyadan seraya, kâh seradan süreyyaya kadar bir sukut ve sîud içerisinde çalkanıyorlardı.

İşte o zaman müşahede ettim ki: Sünnet-i Seniyyenin mes'eleleri, hatta küçük âdâbları, gemilerde hatt-ı hareketi gösteren kıblenâmeli birer pusula gibi, hadsiz zararlı, zulûmatlı yollar içinde birer düğme hükmünde görüyordum.

Whenever in the course of that spiritual journeying I saw myself under awesome pressure overwhelmed by truly burdensome loads,

I followed the matters of the practices touching on the situation,

I experienced a lightness as though all my burdens were being lifted from me.

By submitting to them, I was saved from doubts and scruples, that is, from such anxieties as:

“Is this course of action right, is it beneficial?”

But if I gave them up, I looked and saw that the pressure was intense;

there were numerous ways and it could not be known where they led.

#3

The load was heavy, and I was utterly powerless. My view was short, and the way, dark.

But whenever I adhered to the Prophet’s (UWBP) practices, the way was lit up and seen to be safe. I felt as though the load was being lightened and the pressure lifted.

At those times I confirmed through my own observations what Imam-i Rabbani had said.

FOURTH POINT

At one time, I saw myself in a strange world that arose from a state of mind produced by contemplating death and affirming the proposition “*Death is a reality,*”

and from the transience and passing of the world.

I saw myself as a corpse standing at the head of three huge corpses.

One: I was like a tombstone at the head of the immaterial corpse of all living creatures, with which I was connected through my life and which had entered the grave of the past.

The Second: In the graveyard of the globe on the face this century, which was the tombstone at the head of the vast corpse buried in the grave of the past of all the species of living creatures, with which mankind is connected through its life,

I was a mere point that would be swiftly erased, an ant that would quickly die.

The Third: Since the universe is certain to die on Doomsday, that is how I saw it.

Hem o seyahat-i ruhiyede çok tazyikat altında gâyet ağır yükler yüklenmiş bir vaziyette kendimi gördüğüm zamanda,

Sünnet-i Seniyyenin o vaziyete temas eden mes'elelerine ittiba ettikçe,

benim bütün ağırlıklarımı alıyor gibi bir hiffet buluyordum.

Bir teslimiyetle tereddülden ve vesveselerden, yâni

"Acaba böyle hareket hak mıdır, maslahat mıdır?" diye endişelerden kurtuluyordum.

Ne vakit elimi çektiysem, bakıyordum: Tazyikat çok.

Nereye gittikleri anlaşılmayan çok yollar var.

Yük ağır, ben de gâyet âcizim. Nazarım da kısa, yol da zulümatlı.

Ne vakit Sünnete yapışsam; yol aydınlaşıyor, selâmetli yol görünüyor, yük hafifleşiyor, tazyikat kalkıyor gibi bir hâlet hissediyordum.

İşte o zamanlarımda İmam-ı Rabbanî'nin hükmünü bilmüşahede tasdik ettim.

DÖRDÜNCÜ NÜKTE:

Bir zaman râbîta-i mevttten ve **الْمَوْتُ حَقٌّ** kaziyesindeki tasdikten

ve âlemin zeval ve fenasından gelen bir hâlet-i ruhiyeden kendimi acib bir âlemde gördüm.

Baktım ki: Ben bir cenazeyim, üç mühim büyük cenazenin başında duruyorum.

Birisi: Benim hayatımla alâkadar ve mazi kabrine giren zihayat mahlûkatın heyet-i mecmûasının cenaze-i mâneviyesi başında bir mezar taşı hükmündeyim.

İkincisi: Küre-i Arz mezaristanında, nev-i beşerin hayatiyle alâkadar envâ-ı zihayatın hey'et-i mecmûasının mâzi mezarına defnedilen azîm cenazenin başında bulunan, mezar taşı olan bu asrın yüzünde

çabuk silinecek bir nokta ve çabuk ölecek bir karıncayım.

Üçüncüsü: Şu kâinatın kıyamet vaktinde ölmesi muhakkak-ul vuku' olduğu için, nazarımda vaki hükmüne geçti.

In addition to seeing myself in terror at the death agonies of that vast corpse, in wonder and astonishment at its death,

my own death too, which is certain to occur in the future, appeared to be happening at that time.

In accordance with *“And if they turn away (to the end of the verse),” (9:129)* on my death all beings, all my beloveds,

turned their backs on me, abandoning me and leaving me alone.

My spirit was being driven towards the future on the side of post-eternity, which resembles a boundless ocean.

Whether it wanted or not, it would be cast into the ocean.

While in that truly strange and sorrowful state of mind, help reached me from belief and from the Qur'an; the verse,

“But if they turn away, say: ‘God suffices me, there is no god but He; in Him do I place my trust – He the Sustainer of the Throne [of Glory] Supreme!’”

came to my assistance, like a safe and trusty boat.

My spirit boarded the verse with complete confidence and joy.

I understood that besides its explicit meaning, an allusive meaning had consoled me so that I had found tranquillity and serenity.

#4

Yes, its explicit meaning says to God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace):

“If the people of misguidance turn away, shun your Shari'a and practices and do not heed the Qur'an, do not worry.

Say: Almighty God is enough for me. I place my trust in Him. He will raise up others in their place who will follow me.

The throne of His rule encompasses everything; the rebellious cannot escape outside its bounds,

nor do those who seek assistance remain unaided.”

While its allusive meaning says this:

“O man! And O leader and guide of mankind! If all beings leave you and depart for non-existence on the path of transience;

if living beings part from you and hasten down the road of death;

if people abandon you and enter the graveyard;

O azîm cenazenin sekeratından dehşet ve vefatından beht ü hayret içinde kendimi görmekte beraber,

istikbalde de muhakkak-ul vuku' olan vefatım, o zaman vuku buluyor gibi göründü

ve **فَإِنْ تَوَلَّوْا** ilâhir.. sırrıyla: Bütün mevcudat, bütün mahubbat,

benim vefatımla bana arkalarını çevirip beni terkettiler, yalnız bıraktılar.

Hadsiz bir deniz suretini alan ebed tarafındaki istikbale ruhum sevkediliyordu.

O denize ister istemez atılmak lâzım geliyordu.

İşte o pek acib ve çok hazîn hâlette iken, îman ve Kur'andan gelen bir mededle

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

Âyeti imdadıma yetişti ve gâyet emniyetli ve selâmetli bir gemi hükmüne geçti.

Ruh, kemal-i emniyetle ve sürurla o Âyetin içine girdi.

Evet anladım ki; Âyetin mânâ-yı sarihinden başka bir mânâ-yı işârîsi, beni teselli etti ki, sükûnet buldum ve sekinet verdi.

Evet nasilki mânâ-yı sarîhi, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a der:

"Eğer ehl-i dalâlet arka verip senin Şeriat ve Sünnetinden i'raz edip Kur'anı dinlemeseler, merak etme!

Ve de ki: Cenab-ı Hak bana kâfidir. Ona tevekkül ediyorum. Sizin yerlerinize ittiba edecekleri yetiştirir.

Taht-ı saltanatı herşeyi muhittir. Ne âsiler, hududundan kaçabilirler

ve ne de istimdad edenler mededsiz kalırlar!"

Öyle de mânâ-yı işârîsiyle der ki:

Ey insan ve ey insanın reisi ve mürşidi! Eğer bütün mevcudat seni bırakıp fena yolunda ademe giderse,

eğer zi-hayatlar senden müfarakat edip ölüm yolunda koşarsa,

eğer insanlar seni terkedip mezaristana girerse,

if the people of neglect and misguidance do not heed you and fall into darkness;

do not be anxious. Say: Almighty God suffices me.

Since He exists, everything exists.

Those who have departed have not gone to non-existence;

they have departed for another of His realms.

Out of His infinite generosity and from among His innumerable soldiers, that Owner of the Sublime Throne sends others in their place.

Those who have entered the graveyard have not been annihilated; they have departed for another world.

He will send other officials in their place.

And He can send obedient servants who follow the true path in place of those who fall into misguidance.

Since it is thus, He takes the place of everything.

Nothing can take the place of His favours, His regard.”

This allusive meaning caused the three awesome corpses which had filled me with terror to take on another form.

They became a wisdom-displaying passage, an instructive excursion, a journeying for the performance of duties,

a demobilization and a charging with duties, whereby the universe is shaken up, and comes and goes.

FIFTH POINT

The sublime verse,

Say: "If you do love God, follow me: God will love you"(3:31)

proclaims in definite fashion just how necessary and important it is to follow the Prophet's (UWBP) practices.

Yes, among the syllogisms of logic, this verse is the most powerful and certain of the sort called hypothetical or conditional syllogisms. It is as follows:

To exemplify a hypothetical syllogism it is said in logic: "If the sun comes out, it will be daytime."

For a positive result it is said: "The sun has come out. One may therefore conclude that it is daytime."

For a negative result, it is said: "It is not daytime. One therefore draws the conclusion that the sun has not come out."

According to logic, these two conclusions, negative and positive, are definite.

In just the same way, the above verse says:

eğer ehl-i gaflet ve dalâlet seni dinlemeyip zulûmata düşerse,

merak etme! De ki: Cenab-ı Hak bana kâfidir.

Madem o var, herşey var.

Ve o halde, o gidenler ademe gitmediler.

Onun başka memleketine gidiyorlar.

Ve onların bedeline o Arş-ı Azîm sahibi, nihayetsiz cünûd ve askerinden başkalarını gönderir.

Ve mezaristana girenler mahvolmadılar, başka âleme gidiyorlar.

Onların bedeline başka vazifedarları gönderir.

Ve dalâlete düşenlere bedel, tarîk-ı hakkı takib edecek mutî' kullarını gönderebilir.

Madem öyledir, o herşeye bedeldir.

Bütün eşya, birtak teveccühüne bedel olamaz! der.

İşte şu mânâ-yı işârî vasıtasıyla; bana dehşet veren üç müdhiş cenaze, başka şekil aldılar.

Yâni: Hem Hakîm, hem Rahîm, hem Âdil, hem Kadîr bir Zat-ı Zülcelâl'in taht-ı tedbir ve Rubûbiyetinde ve hikmet ve Rahmeti içinde hikmet-nüma bir seyeran, ibret-nüma bir cevelan, vazifedarane bir seyahat suretinde bir seyr ü seferdir,

bir terhis ve tavziftir ki, böylece kâinat çalkalanıyor, gidiyor, geliyor!..

BEŞİNCİ NÜKTE:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ

Âyet-i azîmesi,

ittiba-ı Sünnet ne kadar mühim ve lâzım olduğunu pek kat'î bir surette ilân ediyor.

Evet şu Âyet-i Kerime, kıyâsât-ı mantıkıyye içinde, kıyâs-ı istisnâî kısmının en kuvvetli ve kat'î bir kıyâsıdır. Şöyle ki:

Nasıl mantıkça kıyâs-ı istisnâî misâli olarak deniliyor: "Eğer güneş çıksa, gündüz olacak."

Müsbet netice için denilir: "Güneş çıktı, öyle ise netice veriyor ki: Şimdi gündüzdür."

Menfî netice için deniliyor: "Gündüz yok, öyle ise netice veriyor ki: Güneş çıkmamış".

Mantıkça, bu müsbet ve menfî iki netice kat'îdirler.

Aynen böyle de: Şu Âyet-i Kerime der ki:

“If you love God, you will follow God’s Beloved (UWBP).

"Eğer Allah'a muhabbetiniz varsa, Habibullah'a ittiba edilecek.

If you do not follow him, it points to the conclusion that you do not love God.”

İttiba edilmezse, netice veriyor ki: Allah'a muhabbetiniz yoktur."

If a person loves God, it entails following the practices of God’s Beloved (UWBP).

Muhabbetullah varsa, netice verir ki: Habibullah'ın Sünnet-i Seniyyesine ittiba intac eder.

#5

Yes, the person who believes in Almighty God will certainly obey Him.

Evet Cenab-ı Hakk'a îman eden, elbette ona itaat edecek.

And the most acceptable, the most direct, and the shortest among the ways of obeying Him is

Ve itaat yolları içinde en makbulü ve en müstâkimi ve en kısası,

without doubt the way God’s Beloved (UWBP) showed and followed.

bilâ-şübhe Habibullah'ın gösterdiği ve takib ettiği yoldur.

Yes, it is necessary and self-evident that the All-Generous One of Beauty who fills the universe with so many bounties should want thanks from conscious creatures in return.

Evet bu kâinatı bu derece in'âmat ile dolduran Zat-ı Kerim-i Zülcemal, zîşuurlardan o nîmetlere karşı şükür istemesi, zarurî ve bedihîdir.

And clearly that All-Wise One of Glory who adorns the universe with so many miracles of art will make the most excellent of conscious creatures His addressee and interpreter, and the herald and leader of His servants.

Hem bu kâinatı bu kadar mu'cizat-ı san'atla tezyin eden o Zat-ı Hakîm-i Zülcelâl, elbette bilbedahe zîşuurlar içinde en mümtaz birisini kendine muhatab ve tercüman ve ibâdına mübelliğ ve imam yapacaktır.

And certainly and self-evidently that All-Beauteous One of Perfection, who makes the universe reflect the innumerable manifestations of His beauty and perfections,

Hem bu kâinatı hadd ü hesaba gelmez tecelliyat-ı Cemal ve Kemalâtına mazhar eden o Zat-ı Cemil-i Zülkemâl, elbette bilbedahe

will give the most perfect worshipful stance to the person who is the most comprehensive, perfect measure and means of displaying His beauty, perfection, names, and art, which He clearly loves and wants to display;

sevdiği ve izharını istediği Cemal ve Kemal ve Esmâ ve san'atının en câmi ve en mükemmel mikyas ve medârı olan bir zata, her halde en ekmel bir vaziyet-i ubûdiyeti verecek

He will make his conduct a fine example to others and encourage them to follow him so that his fine conduct may appear in others too.

ve onun vaziyetini sairlerine nümune-i imtisal edip herkesi onun ittibaina sevkedecek, tâ ki o güzel vaziyeti başkalarında da görünsün.

In Short: Love of God necessitates and results in following the Prophet’s (UWBP) practices.

Elhasıl: Muhabbetullah, Sünnet-i Seniyyenin ittibanı istilzam edip intac ediyor.

How fortunate the person who follows them to a large extent!

Ne mutlu o kimseye ki, Sünnet-i Seniyyeye ittibaından hissese ziyade ola.

And woe on the person who does not appreciate the practices and adopts innovations!

Veyl o kimseye ki, Sünnet-i Seniyyeyi takdir etmeyip, bid'alara giriyor.

SIXTH POINT

ALTINCI NÜKTE:

The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) said:

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etmiş:

“All innovations are misguidance, and all misguidance leads to Hell.”

كُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ

That is to say, according to the verse,
This day have I perfected for you your religion,(5:3)

Yâni

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ

sırrı ile:

not to care for the rules of the Illustrious Shari'a and principles of the Prophet's (UWBP) practices after they have been completed and perfected

and to adopt new creations, or God forbid, create innovations, which infers considering them to be deficient, is misguidance and leads to Hell-fire.

There are degrees in the practices:

some are compulsory; these may not be given up.

This sort are described in detail in the Illustrious Shari'a.

They are incontestable and can in no way be changed.

Another sort are voluntary, and these are of two sorts:

One sort includes those practices related to worship.

They too are described in the books of the Shari'a and to change them is innovation.

The other sort is known as "conduct" (adab); these practices are mentioned in the books of the Prophet's (UWBP) biography.

Opposition to them cannot be called innovation,

but it is opposition of a sort to the Prophet's (UWBP) conduct and means not benefiting from its light and true courtesy.

Following this sort entails emulating him in customary, natural acts and dealings, which are known through unanimous reports.

For example, there are numerous practices showing the conduct of speaking, and explaining the principles of eating, drinking, and sleeping, and social relations.

Practices of this sort are called "conduct."

The person who practises them transforms his habitual actions into worship and receives significant effulgence.

Practising the smallest aspect of such conduct recalls God's Messenger (Upon whom be blessings and peace), which imparts a light to his heart.

#6

The most important among the practices are those that symbolize Islam and are connected with its 'marks.'

The marks of Islam are worship, concern the community, and quite simply are general rights of a sort.

Just as the whole community benefits from one person doing them, so too if he gives them up, the whole community is answerable.

Kavâid-i Şeriat-ı Garra ve desâtîr-i Sünnet-i Seniyye, tamam ve kemalini bulduktan sonra,

yeni îcadlarla o düsturları beğenmemek veyahût hâşâ ve kellâ, nâkıs görmek hissini veren bid'aları îcad etmek, dalâlettir, ateştir.

Sünnet-i Seniyyenin meratibi var.

Bir kısmı vâcibdir, terkedilmez.

O kısım, Şeriat-ı Garrâ'da tafsilâtiyle beyan edilmiş.

Onlar muhkemattır, hiçbir cihette tebeddül etmez.

Bir kısmı da, nevâfil nev'indedir. Nevâfil kısmı da, iki kısımdır.

Bir kısım, ibadete tabî Sünnet-i Seniyye kısımlarıdır.

Onlar dahi şeriat kitaplarında beyan edilmiş. Onların tağyiri bid'attır.

Diğer kısmı, "âdâb" tabîr ediliyor ki, Siyer-i Seniyye kitaplarında zikredilmiş.

Onlara muhâlefete, bid'a denilmez.

Fakat âdâb-ı Nebevîyye bir nevi muhâlefettir ve onların nurundan ve o hakikî edebden istifade etmemektir.

Bu kısım ise (örf ve âdât), muamelât-ı fitriyede Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın tevatürle malûm olan harekâtına ittiba etmektir.

Meselâ: Söylemek âdâbını gösteren ve yemek ve içmek ve yatmak gibi hâlâtın âdâbının düsturlarını beyan eden ve muâşerete taalluk eden çok Sünnet-i Seniyyeler var.

Bu nevi Sünnetlere "âdâb" tabîr edilir.

Fakat o âdâba ittiba eden, âdâtını ibadete çevirir, o âdâbdan mühim bir feyz alır.

En küçük bir âdâbın mûraatı, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tahattur ettiriyor, kalbe bir nur veriyor.

Sünnet-i Seniyyenin içinde en mühimmi, İslâmiyet alâmetleri olan ve şeâire de taalluk eden Sünnetlerdir.

Şeâir, âdeta hukuk-u umumiye nev'inden cemiyete ait bir ubâdiyettir.

Birisinin yapmasıyla o cemiyet umumen istifade ettiği gibi, onun terkiyle de umum cemaat mes'ul olur.

There can be no hypocrisy in the performance of marks of this sort, and they should be proclaimed openly.

Even if they are of the voluntary sort, they are still more important than personal obligatory acts.

SEVENTH POINT

The Practices of the Prophet (UWBP) are courtesy.

There is no matter among them beneath which a light, and courtesy, is not found.

God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) said:

"My Sustainer taught me good conduct, and how well he taught me."

Yes, anyone who studies his biography and is acquainted with his practices will certainly understand that

Almighty God brought together in His Beloved every sort of courtesy and good conduct.

So if anyone gives up the practices, he abandons courtesy.

He exemplifies the rule, *"The ill-mannered person is deprived of divine favour,"*

and is discourteous in a way that causes him loss.

Question: How can there be courtesy in the face of the Knower of All Things, who sees and knows everything and from whom nothing can be hidden?

Situations which cause shame or embarrassment cannot be concealed from Him. One sort of courtesy is covering the necessary members and veiling distasteful situations.

But nothing can be hidden from the sight of the Knower of All Things.

The Answer: Firstly: Giving it the greatest importance, the Glorious Creator wants to show that His art is beautiful;

He veils detestable things;

He attracts attention to His bounties by decorating them.

So too, He wants to show to conscious beings that His creatures and servants are beautiful.

Their appearing in ugly situations is a sort of rebellion against His names of Beauteous, Adorner, Subtle, and Wise, and is contrary to courtesy.

Bu nevi şeaire riya giremez ve ilân edilir.

Nafile nev'inden de olsa, şahsî farzlardan daha ehemmiyetlidir.

YEDİNCİ NÜKTE:

Sünnet-i Seniyye, edebdir.

Hiçbir mes'elesi yoktur ki, altında bir nur, bir edeb bulunmasın!

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etmiş:

أَدَّبَنِي رَبِّي فَأَحْسَنَ تَأْدِيبِي

yâni: "Rabbim bana edebi, güzel bir surette ihsan etmiş, edeblendirmiş."

Evet siyer-i Nebeviyyeye dikkat eden ve Sünnet-i Seniyyeyi bilen, kat'iyyen anlar ki:

Edebin envânını, Cenab-ı Hak habibinde cem'etmiştir.

Onun Sünnet-i Seniyyesini terkeden, edebi terkeder.

بِي آدَبٍ مُّحْرُومٍ بَآشَدُ أَرْ لُطْفِ رَبِّ

kaidesine mâsadak olur,

hasaretli bir edepsizliğe düşer.

Sual: Herşeyi bilen ve gören ve hiçbir şey ondan gizlenemeyen Allâm-ül-Guyûb'a karşı edeb nasıl olur?

Sebeb-i hacâlet olan hâletler, ondan gizlenemez. Edebin bir nev'i tesettürdür, mûcib-i istikrah hâlâtı setretmektir.

Allâm-ül -Guyûb'a karşı tesettür olamaz?

Elcevap: Evvelâ: Sâni-i Zülcelâl nasilki kemal-i ehemmiyetle san'atını güzel göstermek istiyor

ve müstekreh şeyleri perdeler altına alıyor

ve nimetlerine, o nimetleri süslendirmek cihetiyle nazar-ı dikkati celbediyor.

Öyle de: Mahlûkatını ve ibâdını sair zîşuurlara güzel göstermek istiyor.

Çirkin vaziyetlerde görünmeleri, Cemîl ve Müzeyyin ve Lâtif ve Hakîm gibi isimlerine karşı bir nevi isyan ve hilâf-ı edeb oluyor.

Thus, the courtesy of the Prophet's (UWBP) practices means assuming a stance of pure courtesy within the bounds of the Glorious Maker's names.

Secondly: Professionally, a doctor may examine the private member of someone who is canonically a stranger to him,

and if necessary it may be shown to him and this cannot be said to be discourteous.

Indeed, it may be said that the conduct of medicine requires it.

But the same doctor may not examine the member as a man, or as a preacher or teacher,

and courtesy cannot issue a fatwa permitting it to be shown.

To do so would be shameless.

In just the same way, the Glorious Maker has numerous names

and each has a different manifestation.

#7

For example, just as the name of Oft-Forgiving requires the existence of sins and Veiler, the existence of faults,

so the name of Beauteous does not wish to see ugliness.

Names pertaining to divine beauty and perfection like Subtle, Munificent, All-Wise, and All-Compassionate

require that beings be in the most beautiful form and best possible situations.

Such names want to display their beauties in the view of angels, spirit beings, jinn and man through the beautiful states and fine conduct of beings.

Thus, the conduct of the practices are the signs of this elevated conduct, and its principles and samples.

EIGHTH POINT

Coming after the verse, "*Now has come to you a Messenger [to the end of the verse],*"(9:128)

which shows the Noble Messenger's (Upon whom be blessings and peace) perfect kindness and compassion towards his community,

the verse, "*But if they turn away, say: 'God suffices me...'*"(9:129) says:

İşte Sünnet-i Seniyyedeki edeb, o Sâni-i Zülcelâl'in Esmâlarının hududları içinde bir mahz-ı edeb vaziyetini takınmaktadır.

Sâniyen: Nasilki bir tabîb, doktorluk noktasında bir nâmahrem'in en nâmahrem uzvuna bakar

ve zaruret olduğu vakit ona gösterilir. Hilâf-ı edeb denilmez.

Belki edeb-i Tıb öyle iktiza eder, denilir.

Fakat o tabîb, recüliyet ünvaniyle yahût vaiz ismiyle yahût hoca sıfatıyla o nâmahremlere bakamaz.

Ona gösterilmesini edeb fetva veremez.

Ve o cihette ona göstermek, hayâsızlıktır.

Öyle de Sâni-i Zülcelâl'in çok Esmâsı var.

Herbir ismin ayrı bir cilvesi var.

Meselâ: "Gaffar" ismi, günahların vücudunu ve "Settar" ismi, kusurâtın bulunmasını iktiza ettikleri gibi;

"Cemîl" ismi de, çirkinliği görmek istemez.

"Lâtîf, Kerîm, Hakîm, Rahîm" gibi Esmâ-i Cemâliye ve Kemâliye,

mevcudatın güzel bir surette ve mümkün vaziyetlerin en iyisinde bulunmalarını iktiza ederler.

Ve o Esmâ-i Cemâliye ve Kemâliye ise, melâike ve ruhanî ve cin ve insan nazarında güzelliklerini, mevcudatın güzel vaziyetleriyle ve hüsn-ü edebleriyle göstermek isterler.

İşte Sünnet-i Seniyyedeki âdâb, bu ulvî âdâbın işretidir ve düsturlarıdır ve nümûneleridir.

SEKİZİNCİ NÜKTE:

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ

dan evvelki olan

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

ilâ âhir..

Âyeti, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın ümmetine karşı kemâl-i şefkat ve nihayet re'fetini gösterdikten sonra,

şu *فَإِنْ تَوَلَّوْا* âyetiyle der ki:

O mankind! And O Muslims! You should understand how lacking in conscience and unreasonable it is to turn away from the practices and the decrees that the Noble Prophet (UWBP) conveys as though casting aspersions on his self-evident compassion, for he guides you with infinite kindness, expending all his strength for your good, and curing with his practices your spiritual wounds.

O compassionate Prophet and clement Messenger!

If they do not recognize this vast compassion of yours and out of their foolishness turn their backs and do not listen, don't be anxious.

Sufficient for you is the All-Glorious One, under whose command are the cohorts of the heavens and earth,

and the sovereignty of whose dominicality rules over the sublime all-encompassing throne.

He will muster around you His true, obedient troops and make them heed you and accept your decrees!

Yes, there is no matter of the Shari'a of Muhammad (UWBP) and his practices which does not contain numerous instances of wisdom.

This wretched one claims and is ready to prove it, despite all his faults and powerlessness.

Furthermore, the seventy to eighty parts of the Risale-i Nur so far written are

like seventy to eighty truthful witnesses testifying to how full of wisdom and truth are the matters of Muhammad's (UWBP) practices and his Shari'a.

If I were capable of it and they had been written, seven thousand treatises on this subject could not completely describe those instances of wisdom, let alone seventy.

Moreover, I have observed and experienced perhaps a thousand times in my own self that the principles

and matters of the Shari'a and practices of the Prophet (UWBP) are all highly beneficial remedies for sicknesses of the spirit, mind, and heart, and particularly for social sicknesses,

and that matters put forward by philosophy cannot take their place,

and to an extent I have made known to others in the Risale-i Nur what I have experienced.

#8

If anyone doubts this claim of mine, let them refer to the parts of the Risale-i Nur and see for themselves.

It may be seen from this just how profitable it is to try to follow as far as is possible the practices of such a person,

"Ey insanlar! Ey müslümanlar! Böyle hadsiz bir şefkatiyle sizi irşad eden ve sizin menfaatiniz için bütün kuvvetini sarfeden ve mânevî yaralarınız için kemâl-i şefkatle getirdiği ahkâm ve sünnet-i Seniyyesiyle tedavi edip merhem vuran şefkatperver bir zatın bedihî şefkatini inkâr etmek ve göz ile görünen re'fetini ittiham etmek derecesinde onun sünnetinden ve tebliğ ettiği ahkâmdan yüzlerinizi çevirmek, ne kadar vicdansızlık, ne kadar akılsızlık olduğunu biliniz!

Ve ey şefkatli Resul ve ey re'fetli Nebî!

Eğer senin bu azîm şefkatini ve büyük re'fetini tanımayıp akılsızlıklarından sana arka verip dinlemeseler, merak etme!

Semavat ve Arz'ın cünûdu taht-ı emrinde olan,

Arş-ı Âzîm-i Muhîtin tahtında saltanat-ı Rubûbiyeti hükmeden Zat-ı Zülcelâl sana kâfidir.

Hakikî muti' taifeleri, senin etrafına toplattırır, seni onlara dinlettirir, senin ahkâmını onlara kabul ettirir!"

Evet Şeriat-ı Muhammediye ve Sünnet-i Ahmediyede hiçbir mes'ele yoktur ki, müteaddid hikmetleri bulunmasın.

Bu fakir, bütün kusur ve aczimle beraber bunu iddia ediyorum ve bu dâvânın isbatına da hazırım.

Hem şimdiye kadar yazılan yetmiş seksen Risale-i Nuriye,

Sünnet-i Ahmediyenin ve Şeriat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) mes'eleleri, ne kadar hikmetli ve hakikatlı olduğuna yetmiş seksen şâhid-i sâdık hükmüne geçmiştir.

Eğer bu mevzua dair iktidar olsa yazılsa, yetmiş değil, belki yedi bin Risale o hikmetleri bitiremeyecek.

Hem ben şahsımda bilmüşahede ve zevken, belki bin tecrübatım var ki;

mesâil-i Şeriatla Sünnet-i Seniyye düsturları, emrâz-ı ruhaniyede ve akliyede ve kalbiyede, hususan emrâz-ı içtimâiyede gâyet nâfi' birer devâdır, bildiğimi

ve onların yerini başka felsefî ve hikmetli mes'eleler tutamadığımı, bilmüşahede kendim hissettiğimi

ve başkalarına da bir derece Risalelerde ihsas ettiğimi ilân ediyorum.

Bu dâvâmda tereddüd edenler, Risale-i Nur eczalarına müracaat edip baksınlar.

İşte böyle bir zatın sünnet-i Seniyyesine elden geldiği kadar ittibaa çalışmak, ne kadar kârlı

and how advantageous for eternal life, and how beneficial for worldly life.

NINTH POINT

Actually following to the letter every aspect of the Prophet's (UWBP) practices is only bestowed on the highest of the elite.

If it is not possible to follow them in practice, everyone can seek to do so by intention, purpose, and by supporting them and being biased towards them.

In any event one is compelled to follow the obligatory and compulsory sorts.

And even if there is no sin involved in giving up the practices which are 'recommended', it results in considerable loss of merit.

And if they are changed, it is a great error. When the practices are followed in habitual actions and dealings, such acts become worship.

While if they are not followed, it is not to be reproved, but the benefit from the light of the daily conduct of God's Beloved (UWBP) is less.

New creations in the ordinances concerning worship are innovation,

and since innovations are opposed to the verse, *"This day have I completed for you your religion, (5:3)"* they are to be rejected.

However, the recitations and invocations of the Sufi way are not innovations,

on condition they originate in the Book and Sunna,

and even if they differ in form and manner,

their basis and principles do not oppose the Prophet's (UWBP) practices or change them, they are not innovations.

Certainly some scholars classed a number of these as innovations,

but called them "commendable innovations."

Imam-i Rabbani, the Regenerator of the Second Millennium, (May God be pleased with him) said:

"On my spiritual journeying, I saw that words narrated from the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) were luminous,

shining with the rays of his practices.

But when I saw invocations and states not narrated from him, there was no light on them, even if they were brilliant and powerful.

ve hayat-ı ebediye için ne kadar saadetli ve hayat-ı dünyeviye için ne kadar menfaatli olduğu kıyas edilsin.

DOKUZUNCU NÜKTE:

Sünnet-i Seniyyenin herbir nev'ine tamamen bilfiil ittiba etmek, ehass-ı havassa dahi ancak müyesser olur.

Ona bilfiil olmasa da, binniyet, bilkasd tarafdarane ve iltizamkârane talib olmak, herkesin elinden gelir.

Farz ve vâcib kısımlara zaten ittibaa mecburiyet var.

Ve ubûdiyetteki müstehab olan Sünnet-i Seniyyenin terkinde günah olmasa dahi, büyük sevabın zâyiâtı var.

Tağyirinde ise, büyük hata vardır. Âdât ve muamelâtta Sünnet-i Seniyye ise, ittiba ettikçe, o âdât, ibadet olur.

Etmese itab yok. Fakat Habibullah'ın âdâb-ı hayatiyesinin nurundan istifadesi azalır.

Ahkâm-ı ubûdiyette yeni îcadlar bid'attır.

Bid'atlar ise,

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ

sırrına münafî olduğu için, merduddur.

Fakat, tarikatta evrad ve ezkâr ve meşrebler nev'inden olsa

ve asılları Kitab ve Sünnetten ahzedilmek şartıyla

ayrı ayrı tarzda, ayrı ayrı surette olmakla beraber,

mukarrer olan usûl ve esâsat-ı Sünnet-i Seniyyeye muhâlefet ve tağyir etmemek şartıyla, bid'a değillerdir.

Lâkin bir kısım ehl-i ilim, bunlardan bir kısmını bid'aya dâhil edip,

fakat "bid'a-i hasene" namını vermiş.

İmam-ı Rabbânî Müceddid-i Elf-i Sâni (R.A.) diyor ki:

"Ben seyr-ü sülûk-u ruhanîde görüyordum ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'dan mervî olan kelimat nurludur,

Sünnet-i Seniyye şuaî ile parlıyor.

Ondan mervî olmayan parlak ve kuvvetli virdleri ve halleri gördüğüm vakit, üstünde o nur yoktu.

The most brilliant of them was not equal to the least of the first sort.

I understood from this that the rays of the Prophet's (UWBP) practices are an elixir.

Also, for those seeking light, the practices are sufficient; there is no need to seek light outside them."

This statement of such a hero of reality and the Shari'a shows that the Prophet's (UWBP) practices are

the foundation stone of the happiness of both worlds

and the source and spring of all attainment and perfection.

O God! Bestow upon us the ability to follow the Illustrious Practices of the Prophet (UWBP).

O our Sustainer! We believe in what You have revealed to Your Prophet; then write us down among those who bear witness. (3:53)

Bu kısmın en parlağı, evvelkinin en azına mukabil gelmiyordu.

Bundan anladım ki; Sünnet-i Seniyyenin şuaı, bir iksirdir.

Hem o sünnet, nur isteyenlere kâfidir, hariçte nur aramağa ihtiyaç yoktur."

İşte böyle hakikat ve şeriatın bir kahramanı olan bir zatın bu hükmü gösteriyor ki:

Sünnet-i Seniyye, saadet-i dareynin temel taşıdır

ve kemalâtın madeni ve menbaıdır.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا إِتِّبَاعَ السُّنَّةِ السَّيِّئَةِ

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ

الشَّاهِدِينَ

#9

TENTH POINT

The verse,

Say: "If you do love God, follow me: God will love you(3:31)

displays a miraculous conciseness,

for many phrases are included in its three phrases. It is as follows:

The verse says: "If you believe in God (May His Glory be exalted), you will surely love Him.

Since you love God, you will act in the manner He loves.

To do that, you must resemble the one God loves,

and he may be resembled by following him.

Whenever you follow him, God will love you too.

Anyway you have to love God so that He shall love you."

These phrases express only a brief and concise meaning of the verse.

It means that man's most exalted goal is to receive Almighty God's love.

The verse shows that this may be achieved by following God's Beloved (UWBP) and his practices.

If at this stage three points are proved, the above truth will become completely clear.

First Point: Man was created with an infinite innate love for the universe's Creator.

ONUNCU NÜKTE:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبُّكُمْ اللَّهُ

Âyetinde

i'cazlı bir îcaz vardır.

Çünkü çok cümleler, bu üç cümlenin içinde dercedilmiştir. Şöyle ki:

Şu Âyet diyor ki: "Allah'a (celâluhu) îmanınız varsa, elbette Allah'ı seveceksiniz.

Madem Allah'ı seversiniz, Allah'ın sevdiği tarzı yapacaksınız.

Ve o sevdiği tarz ise, Allah'ın sevdiği zata benzemelisiniz.

Ona benzemek ise, ona ittiba etmektir.

Ne vakit ona ittiba etseniz, Allah da sizi sevecek.

Zaten siz Allah'ı seversiniz, tâ ki Allah da sizi sevsin."

İşte bütün bu cümleler, şu Âyetin yalnız mücmel ve kısa bir mealidir.

Demek oluyor ki; insan için en mühim âlî maksad, Cenab-ı Hakk'ın muhabbetine mazhar olmasıdır.

Bu Âyetin nassıyla gösteriyor ki; o matlab-ı a'lânın yolu, Habibullah'a ittibadır ve Sünnet-i Seniyyesine iktidadır.

Bu makamda "Üç Nokta" isbat edilse, mezkûr hakikat tamamıyla tezahür eder.

Birinci Nokta: Beşer, fitraten şu kâinatın Hâlıkına karşı hadsiz bir muhabbet üzerine yaratılmıştır.

For included in his nature are a love of beauty, an ardour for perfection, and passion for bestowal.

His love increases proportionately to the degrees of beauty, perfection, and bestowal,

reaching the furthest degrees of ecstatic ardour.

Furthermore, tiny man's tiny heart may hold a love as great as the universe.

Yes, the fact that writings equivalent to a library of thousands of books may be inscribed in the faculty of memory, which is a coffer of the heart's the size of a lentil, shows that

the human heart may contain the universe and bear love that great.

Since inherent in human nature is such an infinite capacity to love bestowal, beauty, and perfection;

and since the universe's Creator possesses infinite sacred beauty, the existence of which is self-evidently established by His works apparent in the universe;

and since He possesses infinite holy perfection, the existence of which is necessarily proved by the embroideries of His art to be seen in beings;

and since He is the owner of infinite bounties, the existence of which is certainly, indeed, self-evidently established by the infinite varieties of His bestowal and bounties to be observed in living creatures;

these surely demand infinite love from man, who is the most comprehensive, the most needy, the most thoughtful, and the most yearning of conscious beings.

Indeed, all human beings are capable of infinite love for the All-Glorious Creator,

and in the face of His beauty, perfection, and bestowal, the Creator is more deserving of love than anyone.

All the varieties of love and intense attachment a believing human being has for his life, immortality, and existence, his world, his self, and other beings, are

mere droplets of his capacity to love God.

His various intense emotions are transformations of that capacity to love,

and distillations of it in other forms.

#10

It is clear that just as man takes pleasure at his own happiness, so he receives pleasure at the happiness of others to whom he is attached.

And just as he loves someone who saves him from disaster, so he loves someone who saves those he loves.

In consequence of this mental attitude, if a person thinks only of this out of all the varieties of divine bounties bestowed on all men, he will say:

Çünkü fitrat-ı beşeriyede cemâle karşı bir muhabbet ve kemale karşı perestiş etmek ve ihsana karşı sevmek vardır.

Cemal ve kemal ve ihsan derecatına göre, o muhabbet tezâyüd eder.

Aşkın en münteha derecesine kadar gider.

Hem bu küçük insanın küçücük kalbinde, kâinat kadar bir aşk yerleşir.

Evet kalbin mercimek kadar bir sandukçası olan kuvve-i hâfıza, bir kütüphane hükmünde binler kitab kadar yazı, içinde yazılması gösteriyor ki:

Kalb-i insan, kâinatı içine alabilir ve o kadar muhabbet taşıyabilir.

Madem fitrat-ı beşeriyede ihsan ve cemal ve kemale karşı böyle hadsiz bir istidad-ı muhabbet vardır.

Ve madem bu kâinatın Hâlıkı, kâinatta tezahür eden âsâriyle, bilbedahe tahakkuku sabit olan hadsiz cemâl-i mukaddesi;

bu mevcudatta tezahür eden nukuş-u san'atıyla bizzarure sübutu tahakkuk eden hadsiz kemal-i kudsi;

ve bütün zîhayatlarda tezahür eden hadsiz envâ-ı ihsan ve in'amatiyle bilyakîn ve belki bilmüşahede vücudu tahakkuk eden hadsiz ihsanatı vardır.

Elbette zîşuurların en câmii ve en muhtacı ve en mütefekkeri ve en müştakı olan beşerden, hadsiz bir muhabbeti iktiza ediyor.

Evet herbir insan, o Hâlık-ı Zülcelâl'e karşı hadsiz bir muhabbete müstaid olduğu gibi,

o Hâlık dahi herkesten ziyade Cemâl ve Kemâl ve ihsanına karşı hadsiz bir mahbûbiyete müstehaktır.

Hatta insan-ı mü'minde hayatına ve bekasına ve vücuduna ve dünyasına ve nefesine ve mevcudata karşı türlü türlü muhabbetleri ve şedid alâkaları,

o istidâd-ı muhabbet-i İlahiyenin tereşsuhatıdır.

Hatta insanın mütenevvi hissiyat-ı şedidesi, o istidad-ı muhabbetin istihâleleridir

ve başka şekillere girmiş reşhalarıdır.

Mâlûmdur ki, insan kendi saadetiyle mütelezziz olduğu gibi, alâkadar olduğu zatların saadetleriyle dahi mütelezziz oluyor.

Ve kendini belâdan kurtaranı sevdiği gibi, sevdiklerini de kurtaranı öyle sever.

İşte bu hâlet-i ruhiyeye binaen; insan, eğer her insana ait envâ-ı ihsanat-ı İlâhiyyeden yalnız bunu düşünse ki:

My Creator saved me from non-existence, which is eternal darkness, and gave me a beautiful world like this one.

Then when the time comes for me to die, He will again save me from non-existence, which is eternal extinction, and from annihilation,

and bestow on me in an eternal realm an everlasting and truly magnificent world.

And just as He has bestowed on me external and inner senses and feelings with which to benefit from all the varieties of delights and good things of the world and to roam around it and make excursions,

so He bestows innumerable bounties on all my relatives and friends and fellow-men, all of whom I love and to whom I am attached.

Those bounties are also mine in a way,

because I am happy and receive pleasure at their happiness.

Since in accordance with the rule, *'Man is the slave of bestowal,'*

everyone in a sense worships benevolence,

certainly in the face of such innumerable favours,

since I have a heart as great as the universe, it necessitates its being filled with love at those favours,

and I want to fill it.

If in fact I am unable to love that much, I can do so potentially, by intention, belief, acceptance, appreciation, longing, taking the part of, and by will. And so on.

Analogies may be drawn with the love for bestowal we have briefly alluded to here for the love man feels for beauty and perfection.

As for the unbelievers, they are infinitely hostile because of their unbelief,

and even bear a wrongful and insulting enmity towards the universe and all beings.

Second Point: Love of God necessitates following the Practices of Muhammad (Upon whom be blessings and peace).

For to love God is to do what pleases Him,

and the things that please Him are manifested in most perfect form in the person of Muhammad (UWBP).

Benim Hâlıkım beni zulümat-ı ebediye olan ademden kurtarıp bu dünyada bir güzel dünyayı bana verdiği gibi,

ecelim geldiği zaman beni idâm-ı ebedî olan ademden ve mahvdan yine kurtarıp

bâki bir âlemde ebedî ve çok şaşaalı bir âlemi bana ihsan

ve o âlemin umum envâ-ı lezaiz ve mehâsininden istifade edecek ve cevelan edip tenezzüh edecek zâhirî ve bâtinî hassaları, duyguları bana in'am ettiği gibi,

çok sevdiğim ve çok alâkadar olduğum bütün akarib ve ahbab ve ebnâ-yı cinsimi dahi öyle hadsiz ihsanlara mazhar ediyor

ve o ihsanlar bir cihette bana ait oluyor.

Zira onların saadetleriyle mes'ud ve mütelezziz oluyorum.

Madem

الإنسان عبيد الإحسان

sırriyle,

herkeste ihsana karşı perestiş var.

Elbette böyle hadsiz ebedî ihsanata karşı;

kâinat kadar bir kalbim olsa, o ihsana karşı muhabbetle dolmak iktiza eder

ve doldurmak isterim.

Ben bilfiil o muhabbeti etmezsem de bil'istidad, bil'îman, binniyye, bilkabul, bittakdir, bil'iştîyak, bil'iltizam, bil'irade suretinde ediyorum, diyecek ve hâkeza...

Cemâl ve kemâle karşı insanın göstereceği muhabbet ise, icmâlen işaret ettiğimiz ihsana karşı muhabbete kıyas edilsin.

Kâfir ise, küfür cihetiyle hadsiz bir adâvet eder.

Hatta kâinata ve mevcudata karşı zalimâne ve tahkirkârane bir adavet taşıyor.

İkinci Nokta: Muhabbetullah, ittiba-ı Sünnet-i Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâm'ı istilzam eder.

Çünkü Allah'ı sevmek, onun marziyatını yapmaktır.

Marziyatı ise, en mükemmel bir surette Zat-ı Muhammediyede (A.S.M.) tezahür ediyor.

There are two ways of resembling Muhammad's (UWBP) actions and deeds:

The First: Obeying Almighty God's commands in respect of loving Him and within the bounds of what pleases Him necessitates following them,

for the most perfect leader in such matters is the person of Muhammad (UWBP).

The Second: Since the person of Muhammad (UWBP) is the chief means of man receiving innumerable divine favours,

he is surely worthy of boundless love for the sake of Almighty God.

If man is capable of resembling someone he loves, by nature he wants to do so.

This definitely necessitates that those who love God's Beloved (UWBP) try to resemble him by following his illustrious practices.

Zat-ı Ahmediyeye (A.S.M.) harekât ve e'falde benzemek, iki cihettedir:

Birisi: Cenab-ı Hakk'ı sevmek cihetinde emrine itaat ve marziyatı dairesinde hareket etmek, o ittibâi iktiza ediyor.

Çünkü bu işde en mükemmel imam, Zat-ı Muhammediyedir (A.S.M.).

İkincisi: Madem Zat-ı Ahmediye (A.S.M.), insanlara olan hadsiz ihsanat-ı İlâhiyenin en mühim bir vesilesidir.

Elbette Cenab-ı Hak hesabına, hadsiz bir muhabbete lâyıktır.

İnsan, sevdiği zata eğer benzemek kabil ise, fitraten benzemek ister.

İşte Habibullah'ı sevenlerin, Sünnet-i Seniyyesine ittiba ile ona benzemeye çalışmaları, kat'iyen iktiza eder.

www.risaleglobal.com

Third Point: Almighty God has boundless love, just as He has infinite compassion.

Just as He makes Himself loved in infinite fashion through all the fine qualities and adornment of the creatures in the universe,

so He loves in particular conscious beings who respond with love to His making His artefacts loved.

It may be clearly understood how important and exalted an aim it is to try to attract the love of the Being one manifestation of whose mercy are all the subtle wonders and good things and delights and bounties of Paradise.

Since it is stated clearly that His love is won only through following Muhammad's (UWBP) practices,

it is certain that it should be man's greatest aim and his most urgent duty.

ELEVENTH POINT

This consists of three matters.

First Matter: The sources of the Noble Messenger's (UWBP) illustrious practices are threefold:

his words, his acts, and his conduct. And each of these has three categories: obligatory, voluntary, and laudable.

It is imperative to follow those that are obligatory and compulsory,

and penalties and punishment are incurred for giving them up.

Everyone is charged with following them.

As for the voluntary sort, as a means of winning God's love, the believers are again charged with following them,

but they receive no penalty if they fail to do so.

However, to act in accordance with them and to follow them is highly meritorious,

while to change them is innovation, misguidance, and a great error.

To emulate the Prophet's (UWBP) customary actions is extremely laudable and in accordance with wisdom, and is beneficial for both personal life and social life and for humankind.

For all his habitual actions produce numerous things beneficial for life,

and furthermore, by following them, such conduct and actions become worship.

Yes, since as both friend and foe agree, the person of Muhammad (UWBP) manifested the highest degrees of moral virtues;

Üçüncü Nokta: Cenab-ı Hakk'ın hadsiz merhameti olduğu gibi, hadsiz bir muhabbeti de vardır.

Bütün kâinattaki masnûatın mehâsini ile ve süslendirmesiyle kendini hadsiz bir surette sevdirdiği gibi;

masnuatını, hususan sevdirmesine sevmek ile mukabele eden zîşuur mahlûkatı sever.

Cennet'in bütün letâif ve mehâsini ve lezâizi ve niamatı, bir cilve-i Rahmeti olan bir Zatın nazar-ı muhabbetini kendine celbe çalışmak, ne kadar mühim ve âli bir maksad olduğu bilbedahe anlaşılır.

Madem nass-ı kelâmîyle; onun muhabbetine, yalnız ittiba-ı Sünnet-i Ahmediye (A.S.M.) ile mazhar olunur.

Elbette ittiba-ı Sünnet-i Ahmediye (A.S.M.), en büyük bir maksad-ı insanî ve en mühim bir vazife-i beşeriye olduğu tahakkuk eder.

ONBİRİNCİ NÜKTE:

"Üç Mes'ele"dir.

Birinci Mes'ele: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın Sünnet-i Seniyyesinin menbaı üçtür:

Akvâli, ef'ali, ahvâlidir. Bu üç kısım dahi, üç kısımdır: Ferâiz, nevâfil, âdât-ı hasenesidir.

Farz ve vâcib kısmında ittibaa mecburiyet var;

terkinde, azab ve ikab vardır.

Herkes ona ittibaa mükelleftir.

Nevafil kısmında, emr-i istihbâbî ile yine ehl-i îman mükelleftir.

Fakat, terkinde azab ve ikab yoktur.

Fiilinde ve ittibanda azîm sevablar var

ve tağyir ve tebdili bid'a ve dalâlettir ve büyük hatadır.

Âdât-ı Seniyyesi ve harekât-ı müstahsenesi ise hikmeten, maslahaten, hayat-ı şahsiye ve nev'iye ve içtimaiye itibariyle onu taklid ve ittiba etmek, gâyet müstahsendir.

Çünkü : Herbir hareket-i âdiyesinde, çok menfaat-ı hayatiye bulunduğu gibi,

mutabaat etmekle o âdâb ve âdetler, ibadet hükmüne geçer.

Evet madem dost ve düşmanın ittifakiyle, Zat-ı Ahmediye (A.S.M.) mehâsin-i ahlâkın en yüksek mertebelerine mazhardır.

and since as all are agreed, he is the most famous and excellent member of the human race;

and since as is indicated by his thousands of miracles,

and testified to by the World of Islam that he founded and its achievements,

and is affirmed by the truths of the Qur'an, which he heralded and interpreted,

he was the most excellent Perfect Man and most excellent guide;

and since as the fruit of following him, millions of the people of perfection have advanced through the degrees of attainment and reached the happiness of both worlds;

for sure his practices and actions are the finest examples to be followed,

and the safest guides, and the soundest laws to be adopted as principles.

Happy the person who has a large share of following the Prophet's (UWBP) practices.

While those who are lazy and do not follow them suffer vast loss, and those who consider them to be unimportant commit a great crime,

while if they criticize them, which infers denying them, it is serious misguidance.

#12

Second Matter: Almighty God decrees in the All-Wise Qur'an,

And you [stand] on an exalted standard of character. (68:4)

According to sound narrations, when the distinguished Companion 'A'isha the Veracious (May God be pleased with her) described the Messenger (Upon whom be blessings and peace),

she would say: "His character is the Qur'an."

That is to say, Muhammad (Upon whom be blessings and peace) is the exemplar of the fine moral qualities described by the Qur'an.

He conforms to them more than anyone, and his nature was created in accordance with them.

So even lunatics would understand how unfortunate are those heedless members of his community who believe in him yet give no importance to his practices or want to change them, despite each of his deeds, states, words, and actions being worthy of emulation by mankind.

Third Matter: Since the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) was created with the most moderate character in the most perfect form,

Ve madem bil'ittifak nev-i beşer içinde en meşhur ve mümtaz bir şahsiyettir.

Ve madem binler mu'cizatın delâletiyle

ve teşkil ettiği Âlem-i İslâmiyetin ve kemalâtının şehadetiyle

ve mübelliğ ve tercüman olduğu Kur'an-ı Hakîm'in hakaikının tasdikiyle,

en mükemmel bir insan-ı kâmil ve bir mürşid-i ekmeldir.

Ve madem semere-i ittibaiyle milyonlar ehl-i kemal, merâtib-i kemalâta terakki edip saadet-i dâreyne vâsıl olmuşlardır.

Elbette o zatın sünneti, harekâtı, iktida edilecek en güzel nûmunelerdir

ve takib edilecek en sağlam rehberlerdir ve düstur ittihaz edilecek en muhkem kanunlardır.

Bahtiyar odur ki, bu ittiba-ı Sünnette hissesi ziyade ola.

Sünnete ittiba etmeyen, tenbellik eder ise, hasaret-i azîme; ehemmiyetsiz görür ise, cinayet-i azîme;

tezkibini işmam eden tenkid ise, dalâlet-i azîmedir.

İkinci Mes'ele: Cenab-ı Hak Kur'an-ı Hakîm'de:

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

ferman eder.

Rivâyât-ı sahîha ile Hazret-i Âişe-i Sıddıka (R.A.) gibi sahabe-i güzün, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tarif ettikleri zaman

"Hulukuhu-l Kur'an" diye tarif ediyorlardı.

Yâni: "Kur'anın beyan ettiği mehâsin-i ahlâkın misali, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'dır.

Ve o mehâsini en ziyade imtisal eden ve fitraten o mehâsin üstünde yaratılan odur."

İşte böyle bir zatın ef'al, ahvâl, akvâl ve harekâtının herbirisi, nev-i beşere birer model hükmüne geçmeye lâyık iken, ona îman eden ve ümmetinden olan gâfillerin, (sünnetine ehemmiyet vermeyen veyahût tağyir etmek istiyen) ne kadar bedbaht olduğunu divaneler de anlar.

Üçüncü Mes'ele: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, hilkatın en mutedil bir vaziyette ve en mükemmel bir surette halkedildiğinden,

his actions and rest all proceeded on moderation and equanimity.

His biography shows clearly that he always acted with moderation and equanimity,

and avoided excess and negligence.

Yes, God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) conformed completely to the command:

Therefore stand firm [in the Straight Way] as you are commanded, (11:112)

and moderation is apparent in all his acts, words, and conduct.

For example, since his reasoning faculty was free of wiliness and stupidity, which are excess and deficiency – resembling its corruption and darkness,

it always functioned with wisdom, the middle way and means of moderation.

Similarly, far from rage and cowardice, which are the corruption of the power of anger and its excess and deficiency,

his power of anger was always employed with sacred courage, which is the middle way and means of moderation of that power.

And so too, purified of licentiousness and frigidity, which are the excess and deficiency of the power of animal appetites and its corruption,

his power of passion always took chasteness, the means of moderation of that power, as guide, at the degree of maximum virtuousness. And so on.

In all his practices, daily conduct, and in carrying out the injunctions of his Shari'a, he chose the way of moderation

and avoided excess and deficiency, and wastefulness and prodigality, which are wrongdoing and darkness.

He avoided wastefulness absolutely and took frugality as his guide in his speech even, and in eating and drinking.

Thousands of books have been written describing the details of this truth.

In accordance with *“A hint is enough for the wise,”*

we make do with this drop from the ocean and cut the story short here.

O God, grant blessings to he who brought together in his person all fine moral qualities, and manifested the mystery of, “And you [stand] on an exalted standard of character,” and who said:

“Whoever adheres to my practices when my community is corrupted shall receive the reward of a hundred martyrs.”

harekât ve sekenatı, itidal ve istikamet üzerine gitmiştir.

Siyer-i Seniyyesi, kat'î bir surette gösterir ki: Her hareketinde istikamet ve itidal üzerine gitmiş,

ifrat ve tefritten içtinab etmiştir.

Evet Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm,

فَاسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتُ

emrini tamamiyle imtisal ettiği için,

bütün e'fal ve akvâl ve ahvâlinde istikamet, kat'î bir surette görünüyor.

Meselâ: Kuvve-i akliyenin fesad ve zulmeti hükmündeki ifrat ve tefriti olan gabavet ve cerbezeden müberra olarak,

hadd-i vasat ve medâr-ı istikamet olan hikmet noktasında kuvve-i akliyesi daima hareket ettiği gibi;

kuvve-i gazabiyenin fesadı ve ifrat ve tefriti olan korkaklık ve tehevürden münezze olarak,

kuvve-i gadabiyenin medâr-ı istikameti ve hadd-i vasatı olan şecaat-ı kudsiye ile kuvve-i gadabiyesi hareket etmekle beraber;

kuvve-i şehevîyenin fesadı ve ifrat ve tefriti olan humud ve fücürdan musaffa olarak,

o kuvvenin medâr-ı istikameti olan iffette, kuvve-i şehevîyesi daima iffeti, âzamî mâsumiyet derecesinde rehber ittihaz etmiştir. Ve hâkeza...

Bütün Sünen-i Seniyyesinde, ahvâl-i fitriyesinde ve ahkâm-ı şer'îyyesinde, hadd-i istikameti ihtiyar edip

zulüm ve zulûmat olan ifrat ve tefritten, israf ve tebzirden içtinab etmiştir.

Hatta tekellümünde ve ekl ve şürbünde, iktisadı rehber ve israftan kat'îyyen içtinab etmiştir.

Bu hakikatın tafsilâtına dair binler cild kitab te'lif edilmiştir.

أَلْعَارِفُ تَكْفِيهِ الْإِشَارَةُ sırınca,

bu denizden bu katre ile iktifa edip, kıssayı kısa keseriz.

**اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَامِعِ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ وَمَظْهَرِ سِرِّ (وَ
إِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ) الَّذِي قَالَ**

مَنْ تَمَسَّكَ بِسُنَّتِي عِنْدَ فَسَادِ أُمَّتِي فَلَهُ أَجْرُ مِائَةِ شَهِيدٍ

And they shall say: "Praise be to God, who has guided us to this [felicity]; never could we have found guidance, had it not been for the guidance of God; indeed it was the truth that the prophets of our Sustainer brought to us." (7:43)

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed You are All-Knowing, All-Wise. (2:32)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

www.risaleglobal.com